

XQuè?

EDICIÓ ESPECIAL

www.alfonsoliure.blogspot.

KUBOTAN

DIJOUS 8.ABRIL.2010

Publicació en solidaritat amb l'Alfonso

ARMES IL·LEGALS

Des d'aquest diari ens volem sensibilitzar sobre el cas de l'Alfonso, i les actuacions dels mossos, per això treiem aquest especial per a

l'edició de Barcelona Si tu també rebutges la impunitat dels Mossos d'Esquadra, les injustícies del sistema judicial i el silenci dels mitjans de comunicació, aquest és el teu diari. **Pàg. 2**

Indefensió judicial

"No van admetre la prova testifical, posteriorment, l'Audiència ens va donar la rao"

Pàg. 4

La principal indefensió patida en aquest procés es va produir durant la detenció de l'Alfonso, en la que va denunciar amenaces, coaccions i intimidacions per pressionar-lo i que firmés una declara-

2 noies és jugen la vida

"Per tal d'evitar que la acció de les solidàries tingués ressò la policia va ficar en risc la vida de dues persones" Pàg.6

Desproporció policial

"Milers de catalanes pateixen la arbitrarietat dels mossos" Pàgs. 7 i

8 Desde el triomf del Barça, els estudiants i la manifestació per palestina passant per les Festes Majors, vagues de treballadors, la fabricació de proves falses, coaccions i tortures per obtenir declaracions o la prepotència amb que asajen els carrers, fan que un munt de catalanes tinga procesos judicials oberts per actuacions arbitràries dels

INDIGNANTS ARBITRARIETATS 3 ANYS DE PRESÓ

PER L'ÚNIC DETINGUT DESPRES LA MANIFESTACIÓ DEL "CAS KUBOTAN"

Què faries si et clavessin un kubotan?

pàgina 3

Envia un correu als jutges explicant-li què faries si et clavessin un kubotan julisolaz@justicia.cat i a roviradelcanto@falange.es.

QUI JUTJA ALS JUTGES?

Luís Martínez Duran
Famós per deixar en llibertat Fèlix Millet després que robes- mes de DEU milions d'euros

El jutge Luís Martínez Duran de la secció 5 del Penal és el primer a condemnar-lo. No sembla casual que el mateix tribunal que va deixar en llibertat el xoriço de quant blanc Fèlix Millet al cas Palau ara vulgui em-

ENRIQUE ROVIRA DEL CANTO

Jutge militar durant la dictadura de Franco.

Es el mateix jutge que ja va ficar a la presó al FRANKI de terrassa, amb la seua interpretació de la justícia

TOTES SOM ALFONSO LLIBERTAT

NO JUGUIS AMB LA SEVA LLIBERTAT, SI NO T'INTERESSA NO TIRIS EL DIARI A LA PAPERERA, MILLOR DEIXA'L A QUALEVOL SEIENT O PASSA'L.

QUI JUTJA ALS MOSSOS?

Els mossos condemnats per maltractes a la comisaria de Les Corts seran indultats.

A pesar dels excessos en les seves actuacions, pocs són els casos contra els mossos que arriben a judici, però el més preocupant és la postura que prenen els seus responsables. **"COM ES POT JUTJAR, O CONDEMNAR A QUI ENS PROTEGEIX"**. Pàg. 5

QUI CONTROLA ALS MOSSOS?

La tan esmentada BARALLA A DINS D'INTERIOR, és una "PAJA BARATA"

La suposada baralla a dins d'interior no és més que la cortina de fum per tal de no assumir cap responsabilitat. Cada cop que els mossos assassinen algú, el segresten, el torturen, reprimeixen treballadors o actes públics de qualsevol mena, surt als mitjans el recurrent tema "La baralla dins d'interior...". El que passa, però, és que ningú dona la cara ni canvia res, sinó al contrari: la presència dels mossos cada cop es fa més asfixiant. **Pàg. 2**

ELS MOSSOS D'ESQUADRA VAN POSAR EN PRÀCTICA NOVES MESURES DE CONTROL UTILITZANT ARMES IL·LEGALS

Manifestants assetjats, segrestats i agredits

El 19 de maig de 2007 el centre de Barcelona va ser pres pels grups antiavalots del cos de Mossos d'Esquadra amb l'objectiu de frustrar una manifestació convocada a Portal de l'Àngel en defensa de la llibertat d'expressió i en defensa dels espais alliberats

MARQUES CORPORALS

Durant la manifestació moltes persones van ser marcades per l'arma punxant no reglamentària coneguda com a Kubotan. A la foto podem apreciar la marca que va deixar sobre el cos d'un dels manifestants. Davant aquestes imatges, el cap de la Regió Policial Metropolitana de Barcelona dels Mossos, Joan Miquel Capell, va defensar l'actuació dels agents en la manifestació.

La manifestació un cop desconvocada va ser obligada a baixar per Via Laietana sota un fort dispositiu policial

REDACCIÓ BARCELONA / J. García Ruiz patarrimpatum@que.es

S'apropaven les sis de la tarda quan petits grups de manifestants arribaven al Portal de l'Àngel de Barcelona convocats per l'Assemblea d'Okupes de Barcelona. La manifestació pretenia donar suport als 'espais alliberats' que estaven patint una forta ràtzia policial de desallotjaments en aquell moment.

Fort control policial des del primer moment

De forma arbitrària, els mossos van començar a escorcollar i identificar a tots els joves que s'apropaven a la zona, intimidant i atemorint a qui arribava al punt d'inici de la manifestació impedit que s'agrupessin. Sota aquesta situació, grups

provinents de diferents barris de la ciutat i rodalies van decidir apropar-se juntes per garantir l'arribada al punt de trobada.

Interior pretenia evitar que la gent s'agrupés

Un grup de 60 persones provinent de plaça Universitat amb una pancarta, va trobar el pas tallat per un fort cordó policial en arribar a l'alçada del carrer Pelai amb les Rambles. Per tal d'evitar les provocacions i enfrontaments van decidir girar pel carrer Bergara en direcció plaça Catalunya.

Sota la sorpresa, els Mossos

van actuar de forma imprevista i van acabar interceptant el grup quan s'arribava al Portal de l'Àngel.

Primera càrrega policial

El cap de dispositiu de la Brigada Mòvil (BriMo), Simón Cayuela, es va atensar cap al grup de manifestants que s'apropaven per intentar requisar la pancarta, generant moments de caos i tensió amb la primera càrrega policial.

El grup es va mig dispersar i alguns van poder creuar el cordó que envoltava el punt de convocatòria per agrupar-

se amb la gent que ja s'hi concentrava des de feia gairebé una hora.

La manifestació s'acaba desconvocant

Una hora més tard de l'hora en què estava previst l'inici d'aquesta manifestació, els organitzadors van decidir desconvocar-la. Segons fonts properes a aquesta publi-

El kubotan: moltes manifestants van rebre forts cops d'aquesta arma punxant que deixa marques i un fort dolor paralitzant a la zona sobre la que s'aplica.

Un cop desconvocada la manifestació, algunes persones del grup de 500 que havien aconseguit arribar al punt de partida, van intentar sortir del cordó per tornar a casa frustrades.

Inexplicablement, la BriMo ho va impedir tancant més el cercle que envoltava als manifestants i forçant-los a avançar pel carrer Fontanella en direcció a Via Laietana.

Emputxades, cops de porra i Kubotans

La gent que es trobava encerrada, estupefacta es va negar a avançar, fet que va ser durament reprimat per la BriMo. Amb empentes, cops de porra, acceleracions intimidatòries amb les furgonetes que emputjaven la cua del grup i l'aparició d'una nova arma, el Kubotan, considerada il·legal pel propi departament d'Interior. Van ser moltes les manifestants que van rebre forts cops d'aquesta arma punxant que

deixa marques i un fort dolor paralitzant a la zona sobre la que s'aplica.

Situació d'angoixa

Totes les persones que es trobaven a l'interior del cordó sense poder-ne sortir van viure tal situació de tensió, que algunes van patir diferents atacs d'ansietat. Es va demanar als Mossos d'Esquadra que deixessin sortir aquesta gent per rebre assistència mèdica. El diàleg, però va ser impossible, ja que pretenien generar la por a manifestar-se.

Dignitat trepitjada

Aquesta forma d'actuar no va ser puntual, sinó que va esdevenir el punt de partida de la nova dinàmica d'actuacions per part dels mossos d'esquadra per tal de minar la dignitat d'aquelles persones que volen exercir el seu dret de protesta.

Finalment, en arribar al final de Via Laietana i després de tres hores de màxima tensió, els mossos van obrir el cordó policial, deixant marxar a la gent a l'alçada del Moll de la Fusta.

No va ser puntual, sinó que va esdevenir el punt de partida de la nova dinàmica d'actuacions per part dels antiavalots dels mossos d'esquadra

L'AUTODEFENSA, PRÒPIA DE LA DIGNITAT HUMANA, DÓNA EL COP QUE EVIDENCIA L'ÚS DEL KUBOTAN

Un Mosso d'Esquadra rep un cop de puny després d'utilitzar repetidament una arma blanca no reglamentària anomenada kubotan

Impotència, claustrofòbia, humiliació, angoixa... Aquestes són les sensacions que van patir les persones que aquell 19 de maig expressaven el descontent pel centre de Barcelona per les reiterades limitacions a la llibertat d'expressió i en defensa dels espais alliberats. Obligades a caminar com ovelles obedients per on dictessin els agents, sense poder sortir ni entrar del cercle marcat, aquella pràctica va ser batejada com el pastoreig en les manifestacions. Però aquella vegada fou diferent. Després de la tensió acumulada i de les reiterades agressions dels mossos de tura que punxaven el ramat. Les manifestants es revoltaren contra el segrest paralitzant que estaven patint. I de cop, va saltar un puny. Un puny de ràbia. Un puny d'autodefensa, de dignitat, de rebuig a l'agressió irresponsable que estaven cometent els agents. Un puny que podia ser el de qualsevol dels presents, que sumava la ràbia acumulada, com a Fuenteovejuna, a l'uníson.

Un puny que fou el desencadenant d'un gran rebombori mediàtic al voltant de l'ús d'armes no reglamentàries com el kubotan. I el mort va recaure sobre l'ovella negra. Aquest cop, l'Alfonso, com podria haver caigut sobre qualsevol dels presents.

A les fotos es pot apreciar el detall del kubotan a les mans dels mossos abans i després del cop de puny

EL REVOLT CIUTADÀ VA PORTAR A SAURA A PROHIBIR L'ÚS DEL KUBOTAN, PERÒ PRESSIONS INTERNES HO REVOCARIEN

MANIFEST SOCIAL
CONTRA EL KUBOTAN Maig de 2007

Moltes personalitats i entitats ciutadanes van signar un manifest de rebuig a l'actuació dels mossos i la utilització del kubotan

Les persones sotasignats, membres d'entitats ciutadanes de reconeguda trajectòria en la defensa dels drets polítics, volem manifestar la nostra ferma denúncia a l'actuació dels mossos d'esquadra a la manifestació que es va dur a terme aquest dissabte 19 de maig a Barcelona.

La immobilització de la protesta durant més d'una hora, el fet de no permetre entrar ni sortir a ningú d'un estricte cordó policial i l'ús provocador de punxons -anomenats kubotans- per part de com a mínim cinc agents dels Mossos d'Esquadra, representa un greu precedent i un canvi qualitatiu en el control i repressió d'una manifestació que, segons apareix als mitjans de comunicació, s'havia expressat de forma festiva fins que no es va produir l'anterior actuació policíaca.

Considerem que el kubotan és una arma no "reglamentaria" que pot ser considerada prohibida, d'acord amb el Reial Decret 137/1993, de 29 de gener (1) i tal com reconeixen els propis experts policials (2). A més el model emprat -kubotan cònic- té una enorme capacitat lesiva(3) i és el més perillós dels existents, tal com es pot comprovar amb els estudis sobre la matèria. Un bon exemple d'aquest extrem n'és el resultat lesiu ocasionat el dissabte a alguns manifestants.

Per altra banda, posem en dubte que un cos policial necessiti recorre a aquest tipus d'èstirs pensats com a armes en la lluita cos a cos però absolutament inidonis i desproporcionats en el control de manifestacions, pel qual ja estan sobradament dotats d'altres mitjans. Per aquest motiu, i més enllà de la seva previsió legal o no, considerem molt preocupant el seu ús en la manifestació del dissabte passat. Es tracta d'un precedent perillós i únic en el territori de la Unió Europea, que reflexa una actuació anormal e irregular del anti-avalots dels Mossos d'Esquadra.

En darrer terme, hem de recordar que el control policial de les protestes és una de les tasques més destacades i delicades de qualsevol règim polític, no només perquè estan en joc el respecte a les llibertats i drets de participació política dels ciutadans sinó també la pròpia "legitimitat" del sistema democràtic. Per aquest motiu, ens preocupa la progressiva retallada d'un dret bàsic, com el de manifestació, que ja ha quedat prou afectat per una Ordenança municipal a Barcelona que ha suposat un important limitació a les possibilitats d'expressió de la dissidència política.

Per tot això, les persones sotasignats RECLAMEM al Departament d'Interior:

... Que s'obri una investigació per determinar si l'ús dels mencionats punxons va ser una decisió lliure i atribuïble tan sols als propis agents que el duïen o va existir algun altre tipus de responsabilitat o participació dels seus superiors jeràrquics, i en virtut del seu resultat es depurin les responsabilitats que s'escaiguin.

... Que s'estableixi el corresponent control i protocol d'actuació policíaca en relació a les armes no reglamentaries, tot prohibint de forma expressa, clara i rotunda el seu ús en contextos de protesta per tal d'evitar que en el futur es repeteixin intervencions com les denunciades.

Barcelona, a 22 de maig de 2007

Grup impulsor [Primeres adhesions] • Jaume Asens, per la Comissió de Defensa del Col·legi d'Advocats de Barcelona • Eva Fernandez, presidenta de la FAVB • Arcadi Oliveras, president de Justícia i Pau • Jordi Borja, geògraf urbanista, professor de la UOC • Rafael Calderon, president de l'Associació Catalana per a la Defensa dels Drets Humans • Gabriela Serra, membre del moviment altermundista • August Gil Matamala, advocat • Joan Subirats, director de l'IGOP • Andres Naya, director de 'Carrer' • Iñaki Rivera, per l'Observatori del Sistema Penal i els Drets Humans de la UB • Josep Maria Terricabras Noguera, filòsof • Joan Merino, President de l'ICEV, Institut Català d'Estudis de la Violència • Albert Parés, advocat, per la Fundació FICAT • Pere Ortgea, pel Centre de Treball i Documentació (CTD) • Tica Font, Justícia i Pau • David Fernandez, per l'Ateneu La Torna • Martí Majoral, per Alerta Solidària • Iñaki García, pel Col·lectiu de Solidaritat amb la Rebel·lió Zapata • Paco Hernandez, pel CASAL (Centre Autogestionari de Solidaritat entre l'Àrea Llatina) • Miquel Arenas, advocat • Vidal Aragonés Chicharro, advocat • Albert Recio, economista • Àlex Guillamon, per Entrepobles • Montserrat Munté, per l'Acció dels Cristians per a l'Abolició de la Tortura (ACAT) • Ramon Pique, per l'Associació Memòria Contra la Tortura • Begoña Sánchez, coordinadora de SOS Racisme Catalunya • Maria Ferrer, per les Dones del Sac (Terrassa) • Jordi Martí Font, coordinador 'Catalunya' (Confederació General del Treball-CGT) • Marta Salinas, per Illacrua • Feliu Ventura, cantautor • Francesc Ribera "Titot", músic • [FAVB] Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona • Col·lectiu Ronda • Coordinadora Tarragona Patrimoni de la Pau • Coordinadora contra la Marginació de Cornellà • [ACAT] Acció dels Cristians per a l'Abolició de la Tortura • CGT Catalunya (Acció Social) • Comissió de Defensa dels Drets de la Persona de l'Illustre Col·legi d'Advocats de Barcelona • [ICA] Institut Català d'Antropologia • [CTD] Centre de Treball i Documentació

REDACCIÓ BARCELONA /J. Garcia Ruiz patarrimpatum@que.es

Davant de la pressió feta per entitats rellevants, mitjans i d'informacions extretes dels manuals d'ús d'armes per part de les forces de seguretat, Interior es va veure empès a entrar en el debat sobre l'ús de determinats estris. Malgrat que el kubotan no constava com a "arma" sino com a "defensa", tot i que és reconegut per estaments policials que pot ser

sustitut de l'ús de luxacions, la situació en la que quedava l'estri era el d'alegalitat. Interior en cap moment codemnà l'ús d'aquesta arma, així com tampoc va obrir cap mena d'investigació o expedient informatiu envers els agents que en van fer ús, en un moment en que les relacions entre els Mossos i Interior no

eren massa bones. Interior, però, es va veure obligada a aprovar ja entrat el 2008 un reglament sobre l'ús d'armes i defenses. El cos policial va rebutjar el seu contingut, en el que es prohibia l'ús, entre d'altres, del kubotan, de les pistoles Taser o de les porres extensibles. Molts mitjans

es feren ressó d'aquesta decisió però no se'n van fer del fet que, mesos després, i degut a les pressions del cos sobre el Conseller, Interior obrís la via de la utilització d'aquestes armes, això sí, sempre sota condicions extraordinàries. Així doncs, tot quedà com estava, és a dir, amb uns Mossos que poden fer ús d'armes prohibides, això bé, només de forma extraordinària.

"Els mossos portaven la dotació d'armes reglamentàries." J. Saura

La utilització del kubotan a la manifestació del 19 de maig de 2007, així com les posteriors declaracions en defensa de l'actuació policial per part de Joan Saura aixecaren molta polseguera i debats encesos els dies posteriors.

Els Mossos d'Esquadra posseeixen armes perilloses per a la salut pública

LES PILOTES DE GOMA

L'estat espanyol és l'únic a Europa que manté l'ús de pilotes de goma dins del reglament de la policia. Altres països les han retirat pel perill que suposen i per la seva aleatorietat

Les pilotes de goma són una de les armes fonamentals de les emprades per les forces de seguretat en manifestacions o tumults, usades per dispersar a distància. Armes durament criticades des de després del franquisme al nostre país, tant el Ministeri de l'Interior com les Conselleries sempre s'han negat a retirar el seu ús. Alguns casos rellevants els trobem en la mort d'una dona gran a Bilbo degut a una pilota perduda disparada contra una manifestació el 2007. Cal recordar el seguit de denúncies del darrer any a Barcelona durant les celebracions de les victòries del Barça, on un ciutadà va perdre el seu ull com ja havia ocorregut anteriorment. Un dossier informatiu aparegut a Barcelona el 2004, s'assegurava que des dels 70, les morts podien arribar a les 10 i les persones ferides a centenars, tot sempre recobert pel secretisme i la defensa corporativa emprada pels cosos de seguretat i els seus representants polítics.

EL KUBOTAN

També anomenat Kubaton o Kobutan, és una arma de defensa personal molt accessible i contundent utilitzada en arts marcial. Consisteix en un cilindre metàl·lic, de plàstic o fusta d'uns 14 cm i 1,5 cm de gruix i amb uns relleus pels dits. La punta varia segons el model, però els més perillosos són els acabats en punta que utilitzen els mossos. Els seus efectes són l'estabilització del puny per donar un cop, l'aplicació sobre punts de pressió del cos del contrincant o per aconseguir avantatges sobre canells o dits del rival.

Opina a la web www.alfonsolliure.blogspot.com

ENQUESTA
QUÈ FARIES TU?
SI LA POLICIA T'IMPEDÍS EL TEU DRET A MANIFESTAR-TE I A MÉS, ET CLAVÉS UN KUBOTAN?

LES PISTOLES TÀSER

Les pistoles Tàser són poderoses armes d'electroxoc paralitzant. Desenes de persones moren cada any per l'ús d'aquesta arma 'no letal'

Concebudes com a armes paralitzants que descarreguen 50.000 volts d'electricitat en el cos d'una persona; l'impacte elèctric induïx espasmes musculoesquelètics que immobilitzen i incapaciten l'individu. A principis de 2007, els Mossos d'Esquadra van comprar pistoles Tàser destinades als GEI (Grups Especials d'Intervenció), amb un cost de 1.900 euros cadascuna. De moment, diuen no utilitzar-les fins que es demostrï que no són tan "dolentes". La única policia que ha reconegut l'ús d'aquest tipus d'armes és la policia local de Blanes. Desenes de persones moren cada any per l'ús d'aquestes armes suposadament 'no letals'. Als Estats Units, en els primers quatre anys des de l'aprovació de seu ús, 152 persones van morir per causes relacionades

amb aquesta arma, fet que ha dut a Amnistia Internacional a elaborar un informe. Recentment, el mes de gener, legisladors de Buenos Aires (Argentina) van presentar un projecte de llei per vetar l'ús d'aquestes armes, després de la compra de pistoles tasser per part de la policia portenya. Segons William F. Schulz, director executiu d'Amnistia Internacional EUA, "l'història d'aquestes armes augmenta cada setmana... i, per res, de manera favorable. El creixement de morts relacionades amb l'ús de les pistoles Tàser posa de relleu la necessitat d'investigar la seva utilització de manera independentment, rigorosa i imparcial".

El mateix tribunal que va deixar lliure el xoriço de quant blanc Fèlix Millet decideix empresonar l'Alfonso tot i reconèixer irregularitats en el judici

El jutge Luí Martínez Duran de la secció 5 del Penal és el primer a condemnar-lo. Paral·lelament ratifica la condemna la secció 5a de l'Audiència Provincial de Barcelona, formada pels jutges Enrique Róvira del Canto, Elena Guindulain i J.M. Assalit Vives. El mateix tribunal

que va deixar en llibertat Millet. Seguidament, Maria Jesús Solana Talavera, del jutjat d'Executòries 12 de Barcelona va posar en cerca i captura per ingressar a la presó. Finalment el passat 12 de març, l'Alfonso rebia una carta notificant-li que tenia 10 dies per fer l'ingrés.

ELS MOSSOS NECESSITEN UN CAP DE TURC QUE PAGUI PEL COP DE PUNY

Enmig del rebombori mediàtic que va generar la forta repressió exercida contra els manifestants, i la polèmica al voltant de l'ús del kubotan, els mossos necessitaven fer una detenció ràpida per aturar les veus crítiques demostrant efectivitat i que servís d'exemple per la resta d'activistes

Una detenció arbitrària i desproporcionada

EP/ Aquell dia no hagués estat, potser, res més que un mal record per a molts i moltes de les manifestants si no fos per la detenció, la mateixa nit del dissabte 19 de maig del 2007, de l'Alfonso, mentre tornava a casa seva, a l'Hospitalet de Llobregat. Cap a la mitjanit, una desena de policies encaputxats el van detenir de manera vexatòria, sense donar-li cap explicació sobre els motius de la seva

detenció. Fou traslladat a cops a la comissaria i, un cop allà, el maltractament va continuar, no només físic, sinó també psicològic, amb amenaces cap a ell i cap a la seva família. Tres dies després de la detenció va passar a disposició judicial, va declarar davant la jutgessa i va quedar en llibertat a l'espera de judici; els càrrecs van ser: atemptat a l'autoritat, lesions greus i manifestació il·legal. Posteriorment, la fiscalia va formular una petició de tres anys i 5.000 euros de multa.

EL JUDICI CONTRA L'ALFONSO VA ESTAR PLE D'IRREGULARITATS

Un judici sentenciat abans de començar

EP/ El judici es va celebrar el 14 de juliol de 2009. La fiscalia i l'acusació particular van basar la seva acusació en els fotogrames d'un vídeo en el que, suposadament, apareix l'Alfonso. Pretenien així, demostrar que duia la mateixa roba que la persona que va realitzar l'agressió. No obstant, l'advocat de la defensa va impugnar com a qüestió prèvia aquestes imatges, al·legant defectes de forma, que fan que no sigui

demonstrable que els fotogrames siguin reals ni que, efectivament, les imatges siguin preses durant la manifestació del 19 de maig de 2007. La impugnació no ha estat acceptada. La defensa, per la seva part, també va demanar la lliure absolució de l'Alfonso. Unes setmanes més tard es va dictaminar la sentència: tres anys i 4.000 euros de multa (més les costes judicials), fent que la defensa presentés un recurs davant l'Audiència Provincial, desestimant el passat mes de gener.

Entrevista a Eduardo Cáliz, advocat de l'Alfonso

REDACCIÓ BARCELONA / J. García Ruiz patarrimpatum@que.es

Quina és la situació actual del "cas kubotan"?

El procediment ordinari ja ha finalitzat, amb una condemna per a l'Alfonso de tres anys de presó. Hem interposat un recurs d'emparament per vulneració dels drets fonamentals davant el Tribunal Constitucional i hem sol·licitat un in-

"El recurs al Constitucional pot trigar anys en resoldre's, la petició d'indult podria interrompre l'ingrés de l'Alfonso a presó, sempre i quan ho decideixi el Jutjat d'executòries"

terès i en el que, per molts visionats que se'n facin, no apareix la cara de l'Alfonso per enlloc. Tampoc s'hi veuen les suposades fotografies que, diuen, se'n van extreure del vídeo, fet pel qual l'Audiència Provincial passa de puntetes remetent-se a allò manifestat pel jutjat penal. **També hi ha problemes amb les proves que identifiquen l'agressor del mossos?**

Quina ha estat la resposta de l'Audiència Provincial?

Bàsicament, a l'expedient hi ha diverses fotografies i un vídeo, el famós vídeo de TV3. Les fotografies, considerem que no són autèntiques i que, en cap cas, han estat extretes d'aquest vídeo, ja que són imatges que no es veuen i de les que ningú, durant el procediment, ha pogut dir a quin minut i a quin segon es corresponen. Així doncs, si aquestes imatges no són del vídeo de TV3 és que són imatges

"no van admetre la prova testifical, posteriorment, l'Audiència Provincial ens va donar la raó"

Entrevistem Eduardo Cáliz per entendre com ha sigut aquest procés ple d'irregularitats i amb una clara condemna política

Quines irregularitats es van donar durant el judici?

El judici es podria qualificar de tosc, no van admetre la prova testifical, tot i que, posteriorment, l'Audiència ens va donar la raó manifestant al jutjat que la prova sí estava ben proposada. Tampoc va admetre la impugnació de la prova documental, fet pel qual l'Audiència també ens dona la raó. Però, potser, el punt més controvertit és el del visionat del vídeo, pel qual el jutge mostrava un total

desinterès i en el que, per molts visionats que se'n facin, no apareix la cara de l'Alfonso per enlloc. Tampoc s'hi veuen les suposades fotografies que, diuen, se'n van extreure del vídeo, fet pel qual l'Audiència Provincial passa de puntetes remetent-se a allò manifestat pel jutjat penal. **També hi ha problemes amb les proves que identifiquen l'agressor del mossos?**

Bàsicament, a l'expedient hi ha diverses fotografies i un vídeo, el famós vídeo de TV3. Les fotografies, considerem que no són autèntiques i que, en cap cas, han estat extretes d'aquest vídeo, ja que són imatges que no es veuen i de les que ningú, durant el procediment, ha pogut dir a quin minut i a quin segon es corresponen. Així doncs, si aquestes imatges no són del vídeo de TV3 és que són imatges

dels Mossos d'Esquadra i que, per tal de garantir la seva autenticitat, haurien de complir uns requisits que no compleixen. És per això que mantenim que determinades imatges de l'expedient no són autèntiques.

A més d'aquestes irregularitats, hi ha altres motius d'indefensió en el procés?

La principal indefensió patida en aquest procés es va produir durant la detenció de l'Alfonso, en la que va denunciar amenaces, coaccions i intimidacions per pressionar-lo i que firmés una declaració confessant-se autor dels fets. Així mateix li van fer signar una fotografia a la qual es veu l'autor del cop de puny i escriure que la persona que va donar el cop de puny era ell, aquesta signatura no anava acompanyada de la signatura de l'advocat. Això ens fa sospitar de les coaccions i intimidacions.

En les diferents sentències, tant la del jutjat p e n a l com la de l'Audiència Provincial, quan consideren que

les fotografies pertanyen al vídeo de TV3 però no són capaces de dir el minut i el segon exactes, també ens deixen en una situació d'indefensió.

Ha tirat endavant algun tipus de denúncia pel segrest de la manifestació del 19 de maig de 2007 o les agressions amb armes il·legals?

No. Respecte a les armes, cal dir que, arran de la polèmica

desferrada els dies posteriors a la manifestació en defensa dels espais alliberats, Interior ha publicat un reglament d'armes en el que es diu que les armes no reglamentades no són permeses, encara que això era una obvietat i no calia un nou reglament d'armes.

En aquest cas, nosaltres mantenim que l'agent va usar el kubotan, doncs el duia a la mà, tal i com declaraven els testimonis que no van ser admesos; les sentències, però, no consideren provat que l'agent usés l'arma, malgrat les nombroses persones ferides per aquest arma aquell dia.

Vols afegir alguna cosa?

El retrocés en els drets de la ciutadania és manifest: aquest cas es va iniciar quan agents dels Mossos d'Esquadra van assetjar i atacar, sense provocació prèvia, tal i com es pot veure als vídeos, una manifestació totalment pacífica, i amb armes no reglamentàries, sortint-ne del tot impunes d'aquesta acció. Al llarg del

procediment hem pogut comprovar com la vigència del dret fonamental a la pròpia imatge i a la intimitat ha estat literalment voltejat, aportant imatges, els Mossos, sense el procediment que garanteix la vigència d'aquests drets. Esperem que, finalment, el procés tingui un final com correspon i s'eviti l'entrada a presó de l'Alfonso.

"a la detenció l'Alfonso va denunciar amenaces, coaccions i intimidacions per pressionar-lo a firmar una declaració confessant-se autor dels fets"

Els mossos condemnats per maltractaments a Les Corts seran indultats

Van agredir un detingut, provocant-li nombroses ferides, per després adonar-se que s'havien confós de persona

Els cinc mossos d'Esquadra condemnats a penes de presó de fins a 4 anys i nou mesos per maltractar un detingut a la comissaria de Les Corts no hauran d'ingressar a la presó perquè s'està tramitant el seu indult. Així ho ha decidit l'Audiència de Barcelona, que ha suspès el seu ingrés a presó mentre el Tribunal Suprem (TS) no aprovi l'indult i el Ministeri de Justícia espanyol el confirmi, cosa que pot trigar alguns anys. La pena també incloïa la inhabilitació per treballar com a funcionari, cosa que la Conselleria d'Interior no ha formalitzat fins aquesta setmana. Els cinc mossos van agredir el detingut tant a casa seva com en el trajecte fins a la comissaria, durant el qual li haurien introduït una pistola a la boca amenaçant-lo perquè confessés. L'endemà van deixar-lo en llibertat en adonar-se que s'havien equivocat de persona.

Al desembre el Suprem va rebaixar les penes a tres dels cinc agents per torturar i maltractar el ciutadà romanès Lucian P., a qui van detenir per error l'any 2006, i va rebaixar-les de 6 anys i set mesos a quatre anys i nou mesos. L'Audiència de Barcelona ha suspès l'ingrés a presó tenint en compte que si finalment els indultessin l'alliberament podria arribar un cop complerta bona part de la pena. El tribunal també ha tingut en compte l'elevat grau d'integració dels condemnats i la inexistència de risc de fuga. La fiscalia no es va oposar a la suspensió de la pena. La consellera de Justícia, Montserrat Tura, responsable d'Interior quan van ocórrer els fets, va declarar el passat 17 de març que veu normal que se suspengui l'ingrés a presó, ja que és habitual en casos semblants que no estan relacionats amb mossos.

La presidenta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Maria Eugènia Alegret, ha reafirmat aquesta opinió. **Maltractament en la detenció, el trasllat i a comissaria** Els fets es van produir quan Mossos investigaven un robatori ocorregut al carrer Ample de Barcelona el 22 de juliol del 2006. El cap del Grup d'Atraments dels Mossos, després d'un reconeixement dubtós, va ordenar la detenció de Lucian i per això es van desplaçar cap al seu domicili quatre agents vestits de paisà. Els agents condemnats van detenir el sospitós quan sortia de casa seva juntament amb la seva xicota, embarassada de tres mesos, i un amic de la parella. Els agents van tirar el sospitós a terra, el van emmanillar i van començar a agredir-lo de forma reiterada, arribant a 'trepitjar-li el cap' i agafant-lo del coll per impedir que xisclés. Els agents no es van identificar i quan els vianants els van recriminar l'acció un dels condemnats va obrir la jaqueta deixant entreveure la pistola i va mostrar la placa dient que estava fent la seva feina. El detingut no va saber en cap moment que els que l'agredien eren policies. Després els agents van portar el detingut en un vehicle policial a la comissaria de les Corts, sense

que en cap moment li diguessin de què l'acusaven. Durant el trasllat, un dels policies, d'acord amb altres dos, va posar una pistola a la boca del detingut dient-li que confessés i si no ho feia el llençarien per un barranc. També van dir-li que no seria el primer que matarien si la jutgesa el deixava anar. El sospitós va anar en el cotxe amb el cap sota les cames mentre li donaven cops a l'esquena amb la pistola. Dos dels agents també el van insultar i agredir en repetides ocasions, i un d'ells, el conductor, ho feia quan paraven perquè hi havia embús. La víctima demanava que no el peguessin, ja que era hemofílic. En arribar a l'aparcament de la comissaria de Les Corts, els tres

agents condemnats a més pena el van fer baixar i van estrènyer-li les manilles, mentre un d'ells el pegava. Un dels policies de la comissaria els hi va dir que pareessin ja que hi havia càmeres filmant. El detingut va ser traslladat a una habitació on el van fer despullar. Després va ser traslladat a una cel·la on li van dir perquè estava detingut, i en aquest calabós va estar tota la nit, menys una estona que va ser dut davant d'un metge. El matí següent el cap del grup i els agents es van adonar que s'havien equivocat de persona i van deixar lliure la víctima sense càrrecs. Lucian va patir nombroses contusions i va estar dos dies hospitalitzat. Encara pateix seqüeles psíquiques.

Montserrat Tura veu normal que se suspengui l'ingrés a presó: "és habitual en casos semblants que no estan relacionats amb els mossos"

La jutjesa es nega a admetre a tramit la petició d'indult.

53 entitats demanen l'indult per Alfonso

La titular del jutjat número 12 d'executòries, Maria Jesús Solana, s'ha negat a aturar l'ingrés a presó de l'Alfonso H., fins que es resolgués l'indult presentat per nombrosos ciutadans i 53 entitats de la ciutat, com ara la FAVB o el Col·legi d'Advocats. Segons un decret del Ministeri Fiscal, es paralitza l'ingrés a presó de les persones amb penes de fins a 3 anys que estan a l'espera de la resolució del

Consell de Ministres sobre un indult. De la mateixa manera, amb més de tres anys de presó, els condemnats haurien d'esperar la resposta dins de presó. La situació és que els mossos que van torturar i amenaçar a una embarassada i se'ls demanda fins a 4 anys de presó no entren a presó mentre es resol l'indult, però sí ingressara l'Alfonso tot i estar pendent de la mateixa resolució.

La Justicia és igual per tothom?

Quan no es tracta d'igual manera els cossos policials, els càrrecs polítics, els lladres de guant blanc, que a la resta de ciutadans, això ens fa pensar que no Alfonso H., és una persona que ha dut una vida molt activa dins dels moviments socials de l'Hospitalet de Llobregat i, per tant, amb un fort arrelament dins del seu teixit associatiu. Gaudeix d'una feina estable com a jardiner que podria perdre pel seu ingrés. Queda clar, doncs, qe no existeix risc de fuga. Si aconpleix totes les premisses que valora Montserrat Tura, Consellera de Justícia, com a bàsiques per a que s'indulti a un acusat, perquè haurà d'entrar a presó?

Segons declaracions de Montserrat Tura, lo normal seria que l'Alfonso no entrés a presó fins que no es resolgués la petició d'indult

QUÈ ET COSTA DEMANAR L'INDULT PER A L'ALFONSO TU TAMBÉ?

Doncs només una trucada, o les que volguis, o un fax pel jutjat d'executòries núm 12

QUI CONDEMNA A L'ALFONSO?

EP/ El jutge **Luís Martínez Duran** de la secció 5 del Penal és el primer a condemnar-lo. La condemna és ratificada per la secció 5 de l'Audiència Provincial de Barcelona, formada pels jutges **Enrique Rovira del Canto**, **Elena Guindulain** i **J.M. Assalit Vives**. No sem-

Rovira del Canto és el jutge que ja va dictaminar presó pel Franki per ultratge a la bandera d'Espanya bla casual que el mateix tribunal que va deixar en llibertat el xoriço de guant blanc **Fèlix Millet** ara vulgui empresonar **Alfonso H.** **Enrique Rovira del Canto** Militar de carrera que a dia d'avui es troba en situació d'excedència. Es va formar al cos de l'Armada

i va exercir al **Judgado Togado Permanente de Instrucción** núm. 1 de la Zona Marítima del Cantàbric. També va desenvolupar les seves tasques castrenses a la Comandància Militar de Marina de la Ciutat de Mallorca. Ha redactat nombrosos articles a publicacions militars, d'entre el que destaca un sota el títol *"Cuestiones concursales de los delitos de cobardía, deslealtad y contra el decoro militar con figuras del Código Penal de 1995"*, a la **Revista Española**

de Derecho Militar. Va ser magistrat titular del jutjat penal 2 de Terrassa i, actualment ha estat ascendit fins a la secció cinquena de l'Audiència Provincial de Barcelona, on comparteix la deliberació de les sentències amb altres dos magistrats de la secció. Ha sigut conegut anteriorment per altres casos polèmics com el de **Francesc Argemí, Franki**, un jove egarenc que va ser empresonat per suposadament arrencar una bandera espanyola i europea del

balcó de l'Ajuntament de Terrassa. **Elena Guindulain** Filla d'una família multimilionària i germana d'un conegut subaster especulador. Aquesta saga familiar està íntimament lligada a la família Millet, con ès recordara un dels seus membres va ser enxampat al cas Palau per robar més de deu milions d'euros, motiu pel qual no es va considerar oportú que ingressés a presó **La pilota està sobre la taula del Jutjat XX**

d'Executòries El passat febrer, Maria Jesús Solana Talavera, jutgesa de la secció 12 d'Executòries, va obrir una ordre de cerca i captura sobre **Alfonso H.** L'endemà es va posar de baixa i l'Alfonso va haver d'estar 10 dies en cerca i captura fins que la fiscalia la va retirar perquè pogués resoldre assumptes personals abans d'entrar a presó. Actualment, aquest jutjat és l'únic que pot decidir si l'indult podria aturar l'ingrés a presó de **Alfonso H.**

EL PROPER 29 DE MARÇ S'ACABA EL TERMINI D'INGRÉS VOLUNTARI A PRESÓ PER A L'ALFONSO

La campanya de solidaritat amb l'Alfonso no s'atura

Suport des de la detenció

Des del primer moment s'han dut a terme múltiples accions de solidaritat amb l'encausat pel "cas del kubotan". La primera d'elles va ser la concentració demanant la seva llibertat davant la comissaria dels Mossos d'Esquadra de l'Hospitalet de Llobregat 33 hores després de la detenció. Posteriorment, aquesta concentració es va traslladar als jutjats. Un cop en llibertat, Alfonso H. va haver de presentar-se cada setmana als jutjats. Des del primer moment la gent propera l'acompanyaria als jutjats i organitzaria actes per recaptar fons per a les despeses judicials i per difondre el cas.

La denúncia de l'ús del kubotan i de la brutalitat policial vers els moviments socials seran els eixos de la campanya

Arran dels fets es fa una manifestació amb el lema "La repressió no ens tallarà les ales"

denunciant els fets del 19-M que seria un altre cop encapsulada al carrer Pelai, però aquest cop totalment immobilitzada durant quatre hores impedit el seu pas per les Rambles. Això generaria una nova edició d'aquesta manifestació en què un grup de manifestants va aconseguir mofar-se dels mossos i saltar-se el cordó policial partint d'un altre punt del centre de la ciutat.

A principis de 2009, quan s'apropava el judici, un grup de gent s'organitza per exigir la retirada de càrrecs i l'absolució, així com per fer una denúncia pública contra la repressió policial i la utilització del kubotan.

Es realitza una exposició cronològica sobre la manifestació del 19 de maig de 2007 i diversos materials per difondre el cas. Per trencar amb l'aïllament, es comença a treballar en xarxa donant suport a altres casos de persones repressaliades. Aquestes aliances donarien lloc a una manifestació a les 12 del matí del 27 de juny de 2009, dues setmanes abans del judici.

El dia del judici, el 14 de juliol, un centenar de persones es manifesten des de la Plaça de Sants fins a la Ciutat de la Justícia de l'Hospitalet de Llobregat exigint l'absolució del company.

Amb la prematura posada en cerca i captura es reactiva tota la campanya per la llibertat de l'Alfonso

Tot semblava que havia d'anar més lent, ja se sap, 'las cosas de palacio van despacio', però de cop i volta i de forma sorprenent es va accelerar tot el procés. I l'endemà de la posada en cerca i captura dos grups de persones es concentraren a les dues entrades de la ciutat judicial per rebutjar la decisió judicial. Deu dies després ho tornarien a repetir, aconseguint que es retirés l'ordre.

Però **divendres 12** l'Alfonso rep una carta que el cita a ingressar a presó el proper 29 de març. La resposta comença amb dos concentracions a Gràcia i a Sants i altres actes de difusió i denúncia com la protesta davant del memorial democràtic. La campanya continua fent una crida per la llibertat de l'Alfonso, contra la impunitat policial i contra la justícia que la permet.

El compte enrere ja ha començat, el grup de suport a l'Alfonso està disposat a aturar l'ingrés

Les mostres de solidaritat han acabat amb les persones participants retintudes, identificades, fins i tot atropellades, i s'han obert diligències per desordres públics contra alguna d'elles

Dos solidàries es pengen d'un pont per reclamar la llibertat d'Alfonso H.

EP/ El passat dimarts 23 de març, dues activistes es van penjar a un pont davant la Ciutat de la Justícia de Barcelona, mentre una trentena de persones els hi donaven suport a les immediacions, amb pancartes en què es podia llegir: *Tres anys de presó per defensar-se d'una agressió? 'i 'Llibertat Alfonso, l'autodefensa no és cap delictes'.*

Recordant el passat, silenciant el present al memorial democràtic

Carta SOBRE LA SEGURETAT DE LES PERSONES

Avui en dia és complicat que certes reivindicacions es facin públiques, la repercussió més directa la trobem al silenciament o la imparcialitat a l'hora de tractar les notícies als mitjans de comunicació. Les vagues de fam, cartes d'opinió als diaris, esmenes als plens dels ajuntaments i districtes, etc. es queden en un fosc calaix.

Només les demandes políticament correctes són les que sembla que arriben a bon port, però no creiem que aquesta sigui la via per tal de donar a conèixer certes lluites silenciades d'entrada. Les dues activistes que dimarts passat es van penjar al pont de la Plaça Cerdà van posar la seva vida en perill, un preu molt elevat, gràcies a la no intervenció durant dues hores sense redirigir el trànsit per part de la policia. Aquest va ser un menyspreu cap a la vida humana, "si se quieren matar, allá ellas", va ser una de les frases que va deixar anar el cap de la Guàrdia Urbana que hi era present. La posterior privació de la seva llibertat durant unes hores i el tracte degradant per part dels Mossos de la comissaria (es reien d'elles pel motiu de la reivindicació) ens porta a demanar: què s'ha de fer? Quin és el modus operandi? Saltar al camp del Barça per fer aquestes injustícies visibles? Això és una multa assegurada. Exposar la teva opinió a la feina? No, que això pot acabar en un acomiadament...

Sobre l'Alfonso, està dictada una ordre d'empresonament desde el dia 29 de març de 2010.

Segons han informat persones que donaven suport a les dos solidàries penjades del pont, la Brigada Mòbil dels Mossos les han apartat a empentes del lloc de l'acció, retenint-les durant gairebé una hora per a identificar-les, a mes a mes no han tallat el trànsit per tal d'evitar que la acció tingués reso, arriscant d'aquesta manera la vida de les dues activistes. Finalment, les han detingut, un cop els agents antidisturbis les han despenjat del pont fent

EP/ El passat dissabte 20 de març del 2010, un grup de persones solidàries amb l'Alfonso es van concentrar davant la seu del "Memorial Democràtic", durant la seva inauguració. L'acte era presidit pel conseller d'Interior, Relacions Institucionals i Participació, Joan

servir una grúa dels bombers. Al llarg del dia, el grup de suport ha realitzat una crida per anar a les comissaria de les Corts a mostrar la solidaritat cap a les persones detingudes, i

per continuar reclamant que es retiri l'ordre d'empresonament dictada contra el company repressaliat.

Cap a quarts de 7 del vespre, les dues noies han sortit en llibertat

Saura i el president de la Generalitat, José Montilla. Aquesta manifestació tenia com objectiu visualitzar les contradiccions dels estaments polítics que per una banda, es fan rentats de cara en nom de la recuperació de la memòria històrica i en commemoració dels expresos polítics de la dictadura, i per l'altra, practiquen la repressió jurídica-policial a les veus dissidents.

Durant la concentració, s'ha

tallat la Via Laietana més de 45 minuts, s'ha estat cridant per la llibertat de l'Alfonso i quan s'ha intentat entrar dins la seu, els guàrdies de Seguretat i els Mossos d'Esquadra han impedit l'accés a base d'empentes. La mobilització ha estat completament silenciada pel mitjà de comunicació, tot i ser presents durant l'acció, que duen tota la campanya ignorant el cas i les diferents accions de suport.

La solidaritat amb l'Alfonso és detinguda i atropellada

Dos detingudes després d'un tall de trànsit

EP/ El passat 25 de febrer a les 8h del matí, un centenar de persones va tallar parcialment el trànsit durant mitja hora a la Ronda Litoral. Aquesta protesta era motivada per la precipitada ordre de cerca i captura que, el jutjat número 12 d'executòries, havia interposat sobre l'Alfonso. Els solidaris van tallar la ronda en ambdós sentits, deixant un carril obert per cada sentit i repartint informació del cas. Quan marxaven, sota una forta presència policial, dues

de les participant a la convocatòria van ser detingudes i portades a la comissaria de Nou de la Rambla, on van ser posades en llibertat amb càrrecs al cap d'unes hores.

Dos atropellades pels mossos

El dissabte 20 de març, un cop finalitzada la concentració per la llibertat de l'Alfonso davant la seu del Memorial Democràtic, els Mossos d'Esquadra van practicar diferents identificacions. En una d'aquestes, fins i tot van causar danys a dos manifestants al ser atropellats amb el vehicle policial i posteriorment identificats.

La mà dura dels Mossos d'Esquadra

LA BRIGADA MÒBIL DELS MOSSOS 'GOLPEA A TODO LO QUE SE MENEA'

La Brigada Mòbil (BRIMO)

Aquesta unitat és l'especialitzada en ordre públic i, per tant, la que actua quan es desenvolupa qualsevol acció a la via pública. Ho fan amb total impunitat ja que no van identificats i ningú no assumeix la responsabilitat dels seus excessos: els braços trencats, els ulls trets, les múltiples contusions... A més, arrosseguen diverses denúncies per agressió que no acostumen a prosperar a nivell judicial. Sembla que les lleis afecten de diferent manera als Mossos.

COP A COP

... i a seguir sumant, pel currículum!

"COM ES POT JUTJAR O CONDENAR ALS QUI ENS PROTEGEIXEN"
Montserrat Tura

El 18-M Els estudiants contra el pla Bolonya

El 18 de Març la Brimo dels Mossos d'Esquadra participaven en el desallotjament de la tancada al rectorat de la Universitat de Barcelona (UB). Els agents coordinats amb la seguretat privada del centre, agafaren les estudiants inesperadament i actuaren sense miraments. Acte seguit, una concentració espontània que es

produïa just davant del rectorat fou durament reprimida amb cops reiterats. De nou, al concentrar-se del Departament d'Universitats, cops molt durs i mà dura contra les estudiants amb més detencions. La jornada finalitzà amb una manifestació de prop de 5.000 persones on la violència policial fou desmesurada, causant ferides a desenes de persones de forma indiscriminada, detenint arbitràriament manifestants i agredint a periodistes que

portaven la identificació clarament visible. L'única resposta política: la destitució del director de la policia Rafael Olmos. Però les qüestions claus no queden resoltes: quins factors permeten l'actuació desmesurada de la Brimo? Quedaran aquestes agressions impunes o se solventaran, com en el cas de la denúncia a un Mosso d'Esquadra interposada pel periodista Enric Borràs, resolent com a falta el que es un abús de poder?

Les victòries del Barça a Canaletes

L'any passat en les celebracions de canaletes, dos nois varen perdre un ull. Els dos, a la vegada que una tercera persona, varen interposar una denúncia. Els tres varen ser ferits a causa de les pilotes de goma, el tercer va patir una forta contusió al pit a causa de l'impacte d'una pilota i fou ingressat a la unitat de cures intensives del Hospital del

Mar. La conselleria d'Interior va afirmar que l'actuació fou bona i que no s'han de prohibir les pilotes, mentres que en la major part de Estats Europeus aquesta arma està prohibida degut a la seva perillositat. Un dels afectats afirmava que les pilotes usades pels agents li apuntaven directament, contradient l'argument disuasori amb el que pretenen justificar-ne l'ús.

455 denúncies per maltractaments

Des de 2004, el cos de la policia dels Mossos d'Esquadra ha acumulat un nombre significatiu de denúncies que no ha parat de créixer. Segons la Coordinadora per la Prevenció de la Tortura les denúncies per maltractament contra aquest cos han augmentat notablement. Entre les 26 denúncies rebudes el 2004 i les 131 rebudes el 2008, any de l'últim informe de la citada comissió, es pot percebre clarament aquest augment. Sobretot tenint en compte les 63 de 2005 i les 102 de 2006. El punt àlgid sembla haver estat el 2007, l'any del "cas kubotan", amb 133 denúncies. Casualitat? Segons la premsa oficial, les denúncies contra el cos han baixat l'any 2008 - estem parlant de només dues denúncies menys -, no perquè de cop hagin descobert que no és "bo" torturar com fins ara han estat fent, si no per la instal·lació de càmeres de vídeovigilància en totes les comissaries de la policia catalana, en paraules del diari ADN (13/03/2009). Recordem que el 2007, a més de l'escàndol per l'ús d'armes il·legals per part del cos, també vam tenir l'afer de la comissaria de Les Corts de Barcelona. Els fets denunciats haurien succeït a la sala d'escorcolls i a les cel·les de la comissaria de Les Corts on les càmeres amagades gravaren dos casos que han estat portats a la fiscalia. Un cas que també va arribar a la citada fiscalia fou el del ciutadà senegalès Aliou que denuncià una pallissa que vuit agents dels Mossos d'Esquadra li varen propinar quan el traslladaven a la mateixa comissaria. El detingut va patir una triple fractura en un dels braços quan, després que demanés un got d'aigua quan estava a la cel·la, els agents van entrar-hi, el posaren de bocaterrosa emmanillat i el van colpejar. De les denúncies rebudes el 2007, 24 són casos d'agressions i abusos comesos pels Mossos contra persones immigrades, un xifra que es multiplica per vuit respecte el 2006. L'excusa de la policia autonòmica és que "són el cos amb més territori". La meitat de les 44 denúncies rebudes a l'oficina de SOS Racisme per abusos des dels diferents cossos de seguretat són contra els Mossos d'Esquadra. Deu més que l'any 2006. En canvi, segons Begoña Gomez, les persones que presenten un quadre d'abusos o agressió "empre pateixen una denúncia en contra per atemptat a l'autoritat o desobediència". És una manera clàssica d'evitar que una denúncia contra un cos policial arribi enlloc.

ENQUESTA QUÈ OPINES TU?

**INDULTS A:
POLICIES,
POLITICS,
BANQUERS,
ESPECULADORS,
DESTRUCTORS DEL
TERRITORI ?**

... i a sobre,
**ES QUEIXEN de
les CÀMERES
A COMISSARIA**

Com a conseqüència del allau de denúncies per irregularitats en la comissaria de les corts, s'instalen cameres. En les dos primeres setmanes de funcionament es van enregistrar no pocs incidents de pallisses i tortures contra tota mena de ciutadans, com la noia que va ser golpejada y vexada inclús per homens el dia del seu aniversari. Llun d'admetre qualsevol responsabilitat els mossos d'esquadra organitzen una manifestació el dia 6/06/2007 per tal de protestar per la difusió dels vídeos de la seua feina.

Entrevista a Alfonso H., de 33 anys, encausat pel "cas kubotan"

REDACCIÓ BARCELONA / J. Garcia

Ruíz
patarrimpatum@que.es

Què recordes del 19 de maig de 2007?

Doncs, recordo molt aquest dia per dos motius. Un seria com vam ser tractades, no tan sols les persones convocades per manifestar-nos contra els desallotjaments, sinó també les que coincidí que es trobaven per aquells carrers en aquell moment. Recordo les mostres de violència impressionants dels agents antidisturbis, que implantaven la por al carrer, i el canvi qualitatiu de la repressió contra les manifestacions amb estratègies com l'encerclament de les manifestants i l'ús d'armes il·legals. L'altre motiu seria que, des d'aquell dia, comença tot un calvari judicial i d'incertesa personal per aconseguir l'objectiu de la meua llibertat.

I la detenció?

La recordo perfectament. Recordo com tres encaputxats en un cotxe i una unitat sencera d'antidisturbis en un furgó em van esperar a l'arribada a casa la meua família, els cops durant l'escorcoll, el llançament contra el cotxe per emmanillar-me, el trasllat horrible mentre rebia cops als ronyons i tota mena d'insults i mofes a un pam de la cara, l'entrada als calabossos sentint com els encaputxats donaven ordres concretes sobre el meu tracte als carcellers. I recordo les 70 hores que van passar després, quan - més o menys cada mitja hora- baixaven tot d'uniformats a proferir tota classe d'insults i grases despectives i vexatòries contra mi, la meua família i el meu suposat entorn, acompanyades per les amenaces del que farien quan ens trobéssim al carrer

"la repressió beneficia a una minoria privilegiada"

Entrevistem Alfonso H., veí de l'Hospitalet condemnat a tres anys de presó sota l'acusació d'haver respost amb un cop de puny l'agressió prèvia d'un mosso d'esquadra en una manifestació durament reprimida. Després de passar per una extranya situació de cerca i captura, el proper dilluns 29 de març haurà d'ingressar a presó.

- ja que estava a la comissaria de l'Hospitalet, on vivia- o que vindrien a fer-me alguna visita... i em repetien l'adreça de casa. Vaig estar sol a la cel·la en tot moment i, mentre a les altres cel·les apagaven el llum a la nit, a mi me'l mantenien encès. Per tant, vaig passar les 70 hores amb el llum de quatre fluorescents obert permanentment. També cal destacar que vaig estar 33 hores sense la representació de cap advocat i que, quan va venir, gairebé el van fer fora.

I del procés judicial?

Més que recordar-lo, el pateixo, com totes les que estem sotmeses a un sistema judicial de doble raser, amb la característica que el meu procés s'ha avançat al compliment habitual de tots els termis. Durant el judici es van acceptar proves presentades irregularment i es van oposar al testimoni de dues persones presentades per la defensa, cosa que fa entendre que la sentència ja estava decidida abans de començar: en tan sols sis dies, ens van fer arribar una sentència de disset fulls. L'Audiència Provincial no s'ha aturat a investigar aquestes irregularitats ni s'ha plantejat acceptar el recurs que vam presentar.

La sentència es vol fer efectiva ràpidament i has estat 10 dies en cerca i captura. Què t'ha suposat?

Durant aquests deu dies he estat limitat de moviments lliures per la ordre de detenció i empresonament contra la meua persona. El meu advocat ha insistit dia rere dia amb la presentació del recurs per revocar aquesta ordre injusta imposada. La solidaritat s'ha fet manifesta, tant al carrer pel grup de suport i persones sensibilit-

zades que han anat a les mobilitzacions convocades, com les que m'han ajudat a deixar arreglats els assumptes personals i laborals, o les que m'han donat atenció en aquesta tancada de seguretat.

A totes elles gràcies de debò, aquests dies no els oblidaré mai.

El proper 29 de març s'acaba el termini d'ingrés voluntari a presó. Què et suposa tot això?

Bona pregunta aquesta en principi em suposa un trencament i un desarrelament a tota una forma de viure, la meua, que em treballa dia a dia, que com totes les persones que han passat o estan passant per aquesta situació li suposa, donant-me la sensació de deixar la meua llibertat en les decisions d'unes persones que em faran passar la existència en unes condicions de viure totalment reclus i controlat tot el dia, acatar unes normes sense restriccions que em mantindran en una tensió constant on estic segur que patiré provocacions per el que significa el cas.

Em suposa un mar de dubtes; com que estic sent utilitzat de cap de turc, castigat desmesuradament, deixant-me clar que patiré per recuperar la llibertat, ja que indirectament es va destapar tota una polèmica, que molts haguessin volgut continuar ocultant, no només sobre la utilització d'armes il·legals per part dels mossos d'esquadra, posar al descobert la desentesa ja latent entre el Departament d'Interior i els caps policials que porta al Departament a il·legalitzar per llei la utilització del kubotan i no obre cap investigació de la seva utilització.

El grup de suport ha engegat una campanya per la teua

llibertat. Sota quins criteris?

L'objectiu d'aquesta campanya és la meua llibertat i utilitzem la denúncia pública de l'ús d'armes il·legals per part de la policia i també les irregularitats del procés judicial. Paral·lelament, es treballa en una petició d'indult per denunciar la injustícia d'aquesta sentència.

Què en penses, de la repressió i d'aquells que la comanden?

De la repressió, en sé algunes coses, ja que he crescut amb ella: a casa, a l'escola, al carrer... és el que tenen els barris perifèrics. La repressió serveix per atemorir la majoria i beneficiar una minoria dominant. I, com deia una de les moltes frases que van inundar els carrers de Buenos Aires el desembre de 2001: "No és que veiem la repressió amb por, és que la veiem de genolls".

I per acabar, unes paraules per qui no creu que la repressió política segueix existint...

Dir que la repressió política és al carrer i en tots els àmbits de la vida de totes.

Les instàncies de poder aconsegueixen, mitjançant la utilització perversa del significat de les paraules, confondre i maquillar-la desviant l'atenció del problema en els símptomes i no tractar-la de front i des de l'arrel.

Així la repressió política continua amb una evolució subtil en els mecanismes a l'hora de practicar-la i donar lèd explicacions i justificacions convinçents a tota una opinió pública totalment colapsada i confusa que ni s'asseventa que esta sent reprimida.

L'Alfonso no és l'únic repressaliat per motius polítics

Recentment ha sortit en llibertat Amadeu Casellas, pres anarquista que ha complert 23 anys de presó en què ha protagonitzat diverses vagues de fam per forçar una posada en llibertat que mai arribava. Fa dues setmanes que va sortir de presó després que un jutge revisés els expedients i deliverés que ja havia «complert 8 anys més dels que li tocaven. Aquest cas ha sigut profundament silenciats pels mitjans degut a les conviccions polítiques del pres, fet que es repeteix reiteradament en altres casos.

NÚRIA PÒRTULES

<http://elsud.org/nuri>

Jove gironina detinguda sota l'aplicació de la llei antiterrorista, arran d'un procés preparat i executat pels Mossos d'Esquadra l'any 2007. Després de passar 4 mesos a la presó, va sortir degut al pagament de la fiança de 15000 euros. Jutjada a l'Audiència Nacional, actualment a l'espera de la sentència, fiscalia li demana 2 anys i mig de presó i una multa de 810 euros. La detenció i l'empresonament de la Núria no va ser pas una equivocació, sin. Aquesta és la resposta d'un sistema que utilitza la repressió de forma continuada contra aquelles persones que s'hi enfronten.

DETINGUTS 4F

<http://absoluciondetenidos4f.blogspot.com>

Un altre cas de muntatge policial denunciat per Amnistia Internacional, on la necessitat d'un cap de turc que pagués per la polèmica mediàtica que va generar l'entrada en coma d'un policia municipal de Barcelona, va dur a realitzar nou detencions arbitràries després d'uns aldarulls confusos enmig d'una nit de festa. Rodrigo, Alex i Juan, llatinoamericans amb nacionalitat espanyola en regla van ser empresonades preventivament durant 2 anys a l'espera d'un judici que finalment els deixaria lliures. Des del passat 28 de desembre el Rodrigo torna a estar a la presó, malgrat les proves l'exculpen, i haurà de complir 5 anys més.

TAMARA

<http://tamaraalacalle.blogspot.com>

Des del passat desembre, la Tamara està a la presó de Brians I acusada d'intent d'atemptat contra el secretari d'Institucions Penitenciàries Albert Batlle i Bastardas. Actualment i sota ordres de la direcció d'aquesta presó, té intervingudes les comunicacions, limitant les visites als seus familiars, les trucades telefòniques i el correu. S'ha denegat un recurs demanant la llibertat provisional. Ara mateix s'està pendent de nous moviments per part de la seva defensa, el que pot portar a canvis dins el procés judicial, però la Tamara es troba forta i molt recolzada des de fora.

TONI, LAURA, JONA, MARINA, KARIM.....

TOTES A L'F O N S O M L L I B E R T A T

el compte enrere està en marxa... a juda'ns a que l'alfonso no entri a presó..

Què puc fer per l'Alfonso?

Enviar fax..Trucar i preguntar per l'Alfonso..Parlar-ne del cas amb amics i a la feina..Trucar a emissores de ràdio.....Visibilitzar la situació com vulguis...

Enviar cartes a altres diaris perquè es sensibilitzin sobre el cas

www.alfonsoalliure.blogspot.com